

**МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
ЛЬВІВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ІМЕНІ ІВАНА ФРАНКА**

“Затверджую”

Ректор
Львівського національного університету
імені Івана Франка

_____ В. П. Мельник

Освітньо-наукова програма
підготовки доктора філософії
в аспірантурі Львівського національного університету імені Івана Франка
за спеціальністю **081 Право**
(Освітньо-наукова програма у редакції змін та доповнень, затверджених

_____);
Освітньо-наукова програма рекомендована до впровадження
Вченою Радою Львівського національного університету імені Івана Франка,
протокол № 20/5 від 25 травня 2016 року)

Галузь знань: **08 Право**
Обсяг освітньої складової програми: 42 кредити ЄКТС
Термін навчання: чотири роки
Форма навчання: денна, вечірня, заочна

“Погоджено”
Проректор з наукової роботи
Львівського національного університету
імені Івана Франка

_____ Р. Є. Гладишевський

“Погоджено”

В.о. завідувача відділу аспірантури і
докторантури Львівського національного
імені Івана Франка

_____ Н. З. Литвинович

Відповідальні за розробку освітньо-наукової програми:

д-р. юрид. наук, проф. Бурдін В. М. (гарант);
канд. юрид. наук, доц. Стецик Н. В.;
д-р. юрид. наук, проф. Бобечко Н. Р.;
д-р. юрид. наук, проф. Бойко І. Й.;
д-р. юрид. наук, проф. Гураль П. Ф.;
д-р. юрид. наук, проф. Кобилецький М. М.;
д-р. юрид. наук, проф. Косович В. М.;
д-р. юрид. наук, проф. Коссак В. М.;
д-р. юрид. наук, проф. Нор В. Т.;
д-р. юрид. наук, проф. Пилипенко П. Д.;
д-р. юрид. наук, проф. Рабінович П. М.;
д-р. юрид. наук, проф. Синчук С. М.;
д-р. юрид. наук, проф. Яворська О. С.

Зміни та доповнення ухвалено на засіданні
Вченої ради юридичного факультету

Ухвалено на засіданні
Вченої ради юридичного факультету
(Протокол № 14, від 06 травня 2016 року).

Декан юридичного факультету

В. М. Бурдін

1. Загальна характеристика освітньо-наукової програми

Освітньо-наукова програма підготовки доктора філософії чинна у Львівському національному університеті імені Івана Франка.

Науковий ступінь: **доктор філософії** з галузі знань **08 Право** за спеціальністю **081 Право**.

Напрями: «Теорія, історія держави і права, філософія права», «Конституційне, адміністративне та фінансове право», «Цивільне право і процес», «Соціальне право», «Кримінальне право та кримінальний процес».

Освітній рівень: **третій (освітньо-науковий) рівень вищої освіти**.

Нормативний термін навчання: **чотири роки**.

Форма навчання: **денна, вечірня, заочна**

Виконання освітньо-наукової програми є необхідною умовою академічної підготовки фахівця кваліфікації доктор філософії за спеціальністю 081 Право.

Освітньо-наукова програма підготовки доктора філософії з галузі знань 08 «Право» спеціальності 081 «Право» встановлює вимоги до освітньої та наукової складових, виконання яких є необхідним для здобуття глибоких знань із спеціальності, оволодіння загальнонауковими компетентностями, набуття універсальних навичок дослідника та здобуття мовних компетентностей.

Програма визначає вимоги до рівня освіти осіб, які можуть розпочати навчання, встановлює перелік нормативних та вибіркових навчальних дисциплін, кількість та розподіл кредитів з обсягом годин, описує програмні результати навчальних дисциплін, встановлює графік виконання науково-дослідної роботи, передбачає перспективні напрями наукових досліджень та тематику дисертаційних досліджень зі спеціальності 081 «Право».

Наукова складова Програми передбачає необхідність проведення власного наукового дослідження та оформлення його результатів у вигляді дисертації.

2. Зміст освітньо-наукової програми

Освітньо-наукова програма складається з освітньої та наукової складових:

1. Професійна теоретична підготовка, що забезпечує підвищення освітнього рівня за відповідною спеціальністю і яка містить нормативні дисципліни і дисципліни вільного вибору аспіранта, розподілені між такими складовими: глибокі знання зі спеціальності, загальнонаукові компетентності, універсальні навички та мовні компетентності.

2. Науково-дослідна робота.

3. Підготовка та подання до спеціалізованої вченої ради наукових досягнень у вигляді дисертації.

Розподіл складових освітньо-наукової програми підготовки доктора філософії та обов'язкового навчального часу за циклами навчальних дисциплін

№	Цикл навчальних дисциплін	Навчальні години	Кредити ЄКТС
1.	Професійна теоретична підготовка	1260	42
1.1.	Нормативні навчальні дисципліни	900	30
1.1.1.	Глибокі знання зі спеціальності	360	12
1.1.2.	Загальнонаукові компетентності	120	4
1.1.3.	Універсальні навички	210	7
1.1.4.	Мовні компетентності	210	7
1.2.	Дисципліни вільного вибору аспіранта	360	12
1.2.1.	Глибокі знання зі спеціальності	180	6
1.2.2.	Загальнонаукові компетентності	180	6
2.	Науково-дослідна робота	протягом навчання	протягом навчання

3.	Підготовка та подання до спеціалізованої вченої ради наукових досягнень у вигляді дисертації.	протягом навчання	протягом навчання
----	---	-------------------	-------------------

3. Мета і завдання освітньо-наукової програми

Мета Програми полягає у формуванні у здобувачів вищої освіти компетентностей, пов'язаних зі створенням нових ідей та розв'язанням комплексних проблем у науковій та / або практичній юридичній діяльності.

До основних завдань належать:

- забезпечення глибокого переосмислення наявних та створення нових цілісних теоретичних та/або прикладних юридичних знань;
- формування вмінь та навиків у написанні та оформленні результатів наукових робіт, що мають наукову новизну, теоретичне та практичне значення;
- забезпечення засвоєння методології наукової юридичної діяльності;
- забезпечення засвоєння методології педагогічної діяльності у сфері права.

4. Система оцінювання

Результати навчальної діяльності аспіранта оцінюють за 100-бальною шкалою. Форми контролю – іспит або залік.

Співвідношення аудиторних годин і годин для самостійної роботи – 0,84.

5. Науково-дослідна робота аспіранта

Аспірант проводить наукові дослідження згідно з індивідуальним планом наукової роботи, в якому визначаються зміст, терміни виконання та обсяг науково-дослідних робіт. Індивідуальний план наукової роботи здобувач погоджує з науковим керівником. Вчена рада Університету затверджує план протягом двох місяців з дня зарахування здобувача до аспірантури.

6. Педагогічна практика аспіранта

Педагогічну практику аспірант проходить згідно з планом впродовж третього року навчання в аспірантурі.

Проходження педагогічної практики спрямоване на здобуття аспірантами навиків практичної діяльності щодо здійснення навчально-виховного процесу у вищій школі. Педагогічна практика складається із навчально-методичної роботи, зокрема підготовки до занять, методичної роботи, відвідування та аналізу занять, проведення консультацій, та поєднується із виконанням аудиторного навантаження, зокрема проведенням семінарських, практичних, лабораторних занять, а також читанням лекцій.

Організатором та базою для проходження педагогічної практики є відповідна кафедра, за якою закріплений аспірант. Аспірант підпорядковується правилам внутрішнього розпорядку Університету, розпорядженням адміністрації та керівника практики.

Проходження педагогічної практики здійснюється у порядку, визначеному Положенням про педагогічну практику аспірантів Львівського національного університету імені Івана Франка від 30 травня 2018 року, відповідно до якого загальний обсяг педагогічної практики складає 4 кредити ЄКТС (120 годин) у шостому семестрі навчання, з яких навчально-методична робота становить 70 навчальних годин, а на аудиторне навантаження відводиться (читання лекцій (за рішенням кафедри), проведення семінарських, практичних, лабораторних занять) відводиться 50 годин навчальної практики. захист педагогічної практики здійснюється на засіданні кафедри.

7. Програмні компетентності випускника аспірантури

У результаті навчання в аспірантурі здобувач повинен здобути компетентності розв'язувати комплексні проблеми в галузі професійної та/або дослідницько-інноваційної діяльності у сфері права, що передбачає глибоке переосмислення наявних та створення нових цілісних юридичних знань та/або професійної юридичної практики, які включають:

- здобуття глибинних знань із спеціальності 081 «Право», зокрема засвоєння основних концепцій, розуміння теоретичних і практичних проблем, історії розвитку та сучасного стану наукових знань, оволодіння термінологією з досліджуваного наукового напрямку, зокрема:
 - концептуальних та методологічних знань в галузі чи на межі галузей знань або професійної діяльності (Знання та розуміння / Knowledge and understanding) **(ФК 1.)**;
 - спеціалізовані уміння/навички і методи, необхідні для розв'язання значущих проблем у сфері професійної діяльності, науки та/або інновацій, розширення та переоцінки вже існуючих знань і професійної практики; започаткування, планування, реалізація та коригування послідовного процесу ґрунтовного наукового дослідження з дотриманням належної академічної доброчесності; (Застосування знань та розуміння / Applying knowledge and understanding) **(ФК 2.)**;
 - критичний аналіз, оцінка і синтез нових та комплексних ідей (Формування тверджень / Making judgements) **(ФК 3.)**;
 - вільне спілкування з питань, що стосуються сфери наукових та експертних знань, з колегами, широкою науковою спільнотою, суспільством в цілому, використання академічної української та іноземної мови у професійній діяльності та дослідженнях (Комунікативні навички / Communication skills) **(ФК 4.)**;
 - демонстрацію значної авторитетності, інноваційності, високий ступінь самостійності, академічна та професійна доброчесність, послідовна відданість розвитку нових ідей або процесів у передових контекстах професійної та наукової діяльності, здатність до безперервного саморозвитку та самовдосконалення (Навички навчання / Learning skills) **(ФК 5.)**.
- оволодіння загальнонауковими (філософськими) компетентностями, спрямованими на формування системного наукового світогляду, професійної етики та загального культурного кругозору **(ЗК 1.)**;
- набуття універсальних навичок дослідника, зокрема усної та письмової презентації результатів власного наукового дослідження українською мовою, застосування сучасних інформаційних технологій у науковій діяльності, організації та проведення навчальних занять, управління науковими проектами та/або складення пропозицій щодо фінансування наукових досліджень, реєстрації прав інтелектуальної власності **(ЗК 2.)**;
- здобуття мовних компетентностей, достатніх для представлення та обговорення результатів своєї наукової роботи іноземною мовою (англійською, німецькою, французькою або іспанською) в усній та письмовій формі, а також для повного розуміння іншомовних наукових текстів з відповідної спеціальності **(ЗК 3.)**;

8. Програмні результати навчання.

ФК 1. ФК 2. ФК 3. ФК 4. ФК 5.	ПРН 1. ПРН 2. ПРН 3. ПРН 4. ПРН 5.	Сучасні тенденції юридичної науки Підготовка науково-інноваційного проекту Методологія сучасного правознавства Науковий семінар
ФК 1.	ПРН 1.	Знання про тенденції розвитку правової науки, теоретичних положень у сфері юридичного наукознавства, про найбільш витребувані методи та засоби пізнання та методики їх застосування у правових дослідженнях. Поглиблення фундаментальних юридичних знань та вдосконалення навичок щодо представлення власних наукових результатів, щодо

		аналізу доповідей інших науковців щодо нових результатів, концепцій і теорій, щодо кваліфікованого ведення наукових дискусій.
ФК 2.	ПРН 2.	Вміти прогнозувати результати виконання науково-інноваційного проекту, їхню наукову новизну та практичну цінність; підготувати різні види науково-інноваційних проектів у право державознавстві. Формування практичних навичок щодо втілення тенденцій розвитку правової науки у правових дослідженнях та формування вмінь щодо вирішення проблем юридичного наукознавства і втілення набутих знань у власних дослідженнях. Вміння застосовувати методи та засоби пізнання у правових дослідженнях, виокремлювати їх результати та оформляти у наукові, науково-кваліфікаційні документи, зокрема дисертаційну роботу. Вдосконалення навичок щодо представлення власних наукових результатів, щодо аналізу доповідей інших науковців щодо нових результатів, концепцій і теорій, щодо кваліфікованого ведення наукових дискусій.
ФК 3.	ПРН 3.	Критичне осмислення даних на основі знань про сучасні тенденції юридичної науки та найбільш витребувані методи і засобів пізнання у правових дослідженнях. Вдосконалення навичок щодо представлення власних наукових результатів, щодо аналізу доповідей інших науковців щодо нових результатів, концепцій і теорій, щодо кваліфікованого ведення наукових дискусій.
ФК 4.	ПРН 4.	Представлення власних наукових результатів, аналіз доповідей інших науковців щодо нових результатів, концепцій і теорій, кваліфіковане ведення наукових дискусій.
ФК 5.	ПРН 5.	Вміння демонструвати переваги та необхідність правових досліджень у комплексних проектах, проведення освітніх семінарів та шкіл, розробляти альтернативні способи вивчення правових проблем, створювати на основі одержаних результатів нові підходи до розроблення програм їх подолання; створювати наукові групи, співпрацювати з органами державної влади та місцевого самоврядування, громадськими організаціями та приватними компаніями для впровадження результатів.
Напрямок 1. «Теорія та історія держави і права; філософія права»		
ФК 1. ФК 2. ФК 3. ФК 4. ФК 5.	ПРН 1.1. ПРН 2.1. ПРН 3.1. ПРН 4.1. ПРН 5.1.	Сучасна теорія права: пізнавальні та прикладні аспекти; Основні тенденції розвитку зарубіжних державності і права у новий і новітній період; Техніко-технологічні аспекти юридичного нормопроекування в Україні; Праворозуміння: соціально-філософський аспект; Актуальні проблеми історії української державності та права; Юридична дефектологія: соціально-правові аспекти.
ФК 1.	ПРН 1.1.	Знання про історичні, теоретичні та філософсько-правові закономірності існування та функціонування державно-правових явищ; про теоретичні основи верховенства права, правової держави, правової системи. Знання щодо держави і громадянського суспільства, держави у політичній системі суспільства, національної держави, демократичної держави, соціальної держави, держави в умовах інтеграції і глобалізації. Знання сучасних концепцій праворозуміння, загального розуміння права, визначення та співвідношення об'єктивного та суб'єктивного в праві, принципів права, співвідношення права і закону. Знання найсучасніших

		концепцій щодо соціального призначення та функцій права, цінності права, місця права в системі соціального регулювання, співвідношення категорій право і держава. Розуміння історичних закономірностей та конкретних особливостей розвитку права і держави, права та держави як явища культури та цивілізації, традицій та новацій у розвитку держави і права, історичних типів держави, історичних типів права. Знання особливостей філософського осмислення права, місця філософії права в системі філософського та юридичного знання, світоглядних імплікацій юриспруденції, структури та функцій філософії права, методології філософії права, типів праворозуміння та обґрунтування права.
ФК 2.	ПРН 2.1.	Вміння співставляти результати та комбінувати методи юридичного аналізу з іншими методами гуманітарних наук при дослідженні державно-правових явищ, розробляти оптимальну стратегію дослідження, виводити закономірності між станом досліджуваного об'єкту та прогнозованим суспільним результатом; виводити закономірності взаємодії між окремими правовими приписами; інтерпретувати якісні і кількісні характеристики державно-правових процесів у історичному розрізі.
ФК 3.	ПРН 3.1.	Вміння застосовувати сучасні методи дослідження державно-правових явищ, оцінювати на відповідність верховенству права правових й політичних подій та формулювати з цього приводу відповідні висновки. Здатність використовувати системний підхід до правових понять та категорій, формулювати несуперечливі та логічно обґрунтовані висновки щодо впливу принципів права на правові процеси у державі. Вміти оцінювати нормативно-правові документи та інші акти права на відповідність основоположним правам людини. Вміння аналізувати історичні процеси у державно-правовому вимірі, досліджувати архівні матеріали, екстраполювати висновки на інші державно-правові та політичні умови. Досконало володіти нормопроектною технікою.
ФК 4.	ПРН 4.1.	Представляти результати теоретико-правових, історико-правових та філософсько-правових досліджень у міжнародних рейтингових журналах і базах даних, аналізувати, систематизувати, порівнювати відомі та розробляти нові (удосконалені) способи вирішення державно-правових проблем; порівнювати результати вивчення властивостей державно-правових явищ, зі світовими аналогами, об'єднувати зусилля різних наукових груп для вирішення комплексного завдання.
ФК 5.	ПРН 5.1.	Вміння показувати переваги та необхідність теоретико-правових, історико-правових та філософсько-правових досліджень у комплексних проектах, проведення освітніх семінарів та шкіл, розробляти альтернативні способи вивчення державно-правових явищ, створювати на основі одержаних результатів нові підходи до них; створювати наукові групи, співпрацювати з органами державної влади для впровадження результатів
Напрям 2. «Конституційне право, адміністративне і фінансове право»		
ФК 1.	ПРН 1.2.	Конституційно-правові аспекти розвитку громадянського суспільства в Україні;
ФК 2.	ПРН 2.2.	Становлення публічної адміністрації в країнах Європи та України;
ФК 3.	ПРН 3.2.	Проблеми фінансово-правового регулювання;
ФК 4.	ПРН 4.2.	Міжнародні стандарти прав людини у Конституційному судочинстві в Україні;
ФК 5.	ПРН 5.2.	

		Актуальні проблеми децентралізації влади в Україні; Проблеми адміністративної юстиції.
ФК 1.	ПРН 1.2.	Знання про розвиток, принципи, метрологічні характеристики та можливості конституційно-правових та адміністративно-правових засад побудови та функціонування держави. Розуміння основних базисів фінансово-правової системи України та зарубіжних країн. Знання конституційних засад побудови держави та суспільства, основних права, свободи й обов'язки людини та громадянина, інститутів безпосередньої демократії, конституційних основ організації та діяльності органів державної влади, місцевого самоврядування, а також Конституції як Основного Закону держави та суспільства. Знання закономірностей, що формуються в ході забезпечення органами виконавчої влади і органами місцевого самоврядування реалізації та захисту прав, свобод і законних інтересів фізичних і юридичних осіб, а також у процесі державного та самоврядного управління у сферах економічного, соціально-культурного та адміністративно-політичного розвитку. Розуміння відносин, що складаються у сфері формування, розподілу і використання коштів публічних грошових фондів, та процесів, що складаються у сфері обігу інформації, створення, формування, зберігання, поширення, використання, охорони і захисту інформаційних ресурсів, створення та використання інформаційних технологій, забезпечення інформаційної безпеки.
ФК 2.	ПРН 2.2.	Адаптація міжнародно-правових стандартів та відомих методик конституційно-правових та адміністративно-правових досліджень стосовно аналізу правових засад функціонування органів державної влади та місцевого самоврядування. Використовуючи базові знання про закономірності впливу конституційно-правових процесів на функціонування державно-правових явищ враховувати вплив сторонніх та супутніх компонентів. Проводити кореляцію аналітичного результату з урахуванням фонових правових явищ. Вибір оптимального методу дослідження правових засад обігу публічних фінансів.
ФК 3.	ПРН 3.2.	Здатність розробляти нові методики правового аналізу державно-правових явищ на предмет відповідності їх основному закону держави (Конституції). Проводити статистичну обробку даних, виявляти характер і співвідношення похибок, розрахунок невизначеності та моделювання державно-правових процесів, формування та накопичення аналітичних даних забезпечення органами державної влади та місцевого самоврядування реалізації та захисту прав, свобод і законних інтересів фізичних та юридичних осіб. Валідувати методики аналізу; критично оцінювати характеристики та можливості аналітичної методики з урахуванням особливостей об'єкту дослідження.
ФК 4.	ПРН 4.2.	Обмін позиціями та підходами до розроблення конституційно-правових, адміністративно-правових та фінансово-правових проблем з іншими навчальними і науковими закладами, аналітичними та дослідницькими лабораторіями України та зарубіжжя. Розроблені методики дослідження державно-правових явищ, та їх практичне використання в аналізі складних об'єктів представляти у вигляді наукових публікацій, в тому числі у міжнародних рейтингових журналах, на інтернет сторінці університету.
ФК 5.	ПРН 5.2.	Впроваджувати результати проведених досліджень (нові методики конституційно-правових, адміністративно-правових, фінансово-

		правових досліджень) у повсякденну практику дослідників та дослідницьких груп. Забезпечувати права інтелектуальної власності через видавничу діяльність стосовно нових методів визначення та вдосконалення і адаптації відомих методів до нових державно-правових проблем. Обмін досвідом з проблем конституційного, адміністративного та фінансового права через участь та організацію наукових семінарів, шкіл, конференцій.
Напрямок 3. «Цивільне право і цивільний процес»		
ФК 1. ФК 2. ФК 3. ФК 4. ФК 5.	ПРН 1.3. ПРН 2.3. ПРН 3.3. ПРН 4.3. ПРН 5.3.	Проблеми зобов'язального права; Проблеми договірних зобов'язань у сфері інтелектуальної власності; Проблеми спадкового права; Правовий статус суб'єктів господарської діяльності; Проблеми правової охорони прав інтелектуальної власності в мережі Інтернет; Охорона та захист авторських прав.
ФК 1.	ПРН 1.3.	Знання сучасних концепцій цивільних правових відношень, суб'єктів цивільного права: фізичних осіб, юридичних осіб, їх видів; строків в цивільному праві. Розуміння здійснення права на захист цивільних прав. Знання концептуальних підходів щодо розуміння особистих немайнових прав, що забезпечують природне існування фізичної особи та забезпечують соціальне буття фізичної особи. Розуміння творчої діяльності як відносини, що регулюються цивільним правом. Знання про право інтелектуальної власності як інститут цивільного права: суб'єктів, об'єкти та зміст правовідносин у сфері інтелектуальної власності. Розуміння механізмів реалізації суб'єктивних прав у сфері інтелектуальної власності та захисту права інтелектуальної власності. Знання сучасних наукових підходів до розуміння речового права, зобов'язального права, недоговірних зобов'язань та їх видів, спадкового права, сімейного права. Розуміння цивільно-процесуальних відносин та їх особливостей. Знання історії, системи і організації нотаріату. Знання джерел міжнародного приватного права та методів регулювання цивільно-правових відносин з іноземним елементом.
ФК 2.	ПРН 2.3.	Вміння здійснювати юридичну кваліфікацію приватно-правових явищ, встановлювати закономірності між будовою зобов'язань та їх фізичними і юридичними наслідками, аналізувати залежності властивостей правочинів від характеристик його істотних умов, встановлювати основні чинники побудови цивільно-правових договорів, що визначають їх здатність адекватно регулювати приватно-правові відносини.
ФК 3.	ПРН 3.3.	Вміння застосовувати найсучасніші методи цивільно-правових досліджень, визначати можливості кожного методу до вирішення конкретного завдання по встановленню природи приватно-правового явища, використовувати отримані аналітичні дані для інтерпретації механізмів впливу цивільно-правового регулювання на розвиток економічних відносин у державі, застосовувати системний підхід для отримання нових знань щодо відомих та нових норм приватного права, інтерпретувати особливості майнових та особистих немайнових відносин, аналізувати закономірності процесуальних положень, які спрямовані на підвищення ефективності дотримання прав та свобод людини у цивільному процесі.

ФК 4.	ПРН 4.3.	Представляти результати досліджень, що стосуються цивільно-правових, цивільно-процесуальних та інших приватно-правових відносин у міжнародних рейтингових журналах, порівнювати результати власних досліджень зі світовими аналогами, об'єднувати зусилля різних наукових груп для вирішення комплексного завдання.
ФК 5.	ПРН 5.3.	Вміння здійснювати системний аналіз приватно-правових явищ, встановлювати специфіку новітніми методами, показувати переваги розроблених методик наукового пошуку, створювати наукові групи, співпрацювати з юридичними компаніями для впровадження результатів.
Напрямок 4. «Соціальне право»		
ФК 1. ФК 2. ФК 3. ФК 4. ФК 5.	ПРН 1.4. ПРН 2.4. ПРН 3.4. ПРН 4.4. ПРН 5.4.	Правові проблеми реалізації права на працю в Україні; Теоретико-прикладні проблеми раціонального використання природних ресурсів; Проблеми правозастосування у сфері соціального забезпечення громадян в Україні; Теоретико-прикладні проблеми права зайнятості; Теоретичні проблеми захисту земельних прав громадян; Теоретико-правові проблеми організаційно-правових форм соціального захисту.
ФК 1.	ПРН 1.4.	Знання про закономірності функціонування соціально-правових відносин, які охоплюють трудові та пов'язані з ними відносини, а також відносини у сфері соціального забезпечення; норм трудового права та права соціального забезпечення, що їх регулюють; законодавчих та інших нормативно-правових актів про працю та соціальне забезпечення, практику їх застосування; наукознавчі проблеми соціального права. Розуміння суспільних та правових тенденцій, явищ та відносин, що виникають у сфері здійснення відповідними суб'єктами прав на землю та інші природні ресурси, раціонального, ефективного використання та охорони земель, інших природних ресурсів у сільськогосподарському виробництві й інших видах діяльності; а також у сферах запобігання негативному впливу людської діяльності на стан клімату; забезпечення права кожного на безпечне для життя і здоров'я довкілля, на участь в аграрному ринку, на розвиток інвестиційних і інноваційних відносин в аграрній сфері, соціальної сфери села, різних форм господарювання у сільському господарстві, на державну підтримку села, а також наукознавчі проблеми відповідної науки.
ФК 2.	ПРН 2.4.	Вміння співставляти одержані результати та комбінувати методи правових досліджень з метою повного опису соціально-правових явищ, розробляти оптимальну стратегію досліджень, зв'язуючи юридичні, економічні, соціально-політичні властивості та результати соціально-правових процесів, будовою та структурою досліджуваного матеріалу. Вміння прогнозувати вплив правових реформ на соціальні та екологічні процеси у державі.
ФК 3.	ПРН 3.4.	Здатність розробляти методи виявлення закономірностей існування соціально-правових явищ, які охоплюють трудові та пов'язані з ними відносини. Вміти прогнозувати на основі сучасних методів правознавства соціальні наслідки правового реформування соціальної сфери, розвитку правового захисту екомереж. Вміти аналізувати трудове, земельне, екологічне законодавство та законодавство у сфері соціального забезпечення на відповідність міжнародно-правовим стандартам, Конституції та принципам права.
ФК 4.	ПРН 4.4.	Вміння порівняти результати вивчення характеристик різних

		аспектів соціального права зі світовими аналогами, представляти результати дослідження проблем трудового, земельного, екологічного права та права соціального забезпечення в рейтингових журналах та базах даних, порівнювати відомі розробки з одержаними результатами і знаходити способи удосконалення властивостей складних систем правового забезпечення соціальних прав людини.
ФК 5.	ПРН 5.4.	Вміння виявляти переваги та недоліки досліджуваних соціально-правових явищ та необхідність проведення правових досліджень складних соціальних та екологічних систем в комплексних проектах, проведення освітніх семінарів та шкіл, розробка нових способів одержання системних правових знань, створення наукових груп, співпраця з виробництвом.
Напрям 5. «Кримінальне право та кримінальний процес»		
ФК 1. ФК 2. ФК 3. ФК 4. ФК 5.	ПРН 1.5. ПРН 2.5. ПРН 3.5. ПРН 4.5. ПРН 5.5.	Теоретико-прикладні проблеми кримінальної відповідальності за злочини проти особи; Альтернативні способи вирішення кримінальних правопорушень; Актуальні проблеми кримінальної відповідальності неповнолітніх в Україні; Теоретико-прикладні проблеми кримінальної відповідальності за злочини проти власності; Проблеми апеляційного та касаційного провадження в кримінальному судочинстві; Методологічні проблеми криміналістики.
ФК 1.	ПРН 1.5.	Знання закономірностей виникнення та функціонування кримінально-правових та кримінально-виконавчих відносини; норм кримінального та кримінально-виконавчого права, що їх регулюють. Знання сучасних тенденцій створення кримінального і кримінально-виконавчого законів. Розуміння тенденцій підходів до понять злочин, кримінальна відповідальність і покарання. Знання щодо сучасного розуміння злочинності і віктимізації, їх детермінантів та заходів запобігання; жертв злочину та особистості злочинця, а також наукознавчі проблеми відповідної науки. Знання закономірностей виникнення та функціонування кримінально-процесуальних відносин та кримінально-процесуальної діяльності і їх зміст. Розуміння кримінально-процесуального право та законодавства; закономірностей збирання, дослідження, оцінювання та використання доказів; прийомів, методів та засобів розкриття, розслідування, судового розгляду та запобігання злочинів; використання спеціальних знань у кримінальному судочинстві та провадження експертних досліджень.
ФК 2.	ПРН 2.5.	Вміння здійснювати кримінально-правову кваліфікацію суспільно-небезпечної поведінки, встановлювати закономірності між будовою кримінального та кримінально-процесуального законодавства, його юридичними властивостями і юридичними наслідками, аналізувати залежності властивостей злочинів від характеристик його складу, встановлювати основні чинники побудови криміналістичних методик та прогнозувати ефективність їх використання у протидії злочинності. Вміти враховувати детермінаційні чинники при виробленні кримінологічних заходів запобігання злочинам.
ФК 3.	ПРН 3.5.	Здатність аналізувати правові явища, пов'язані із кримінально-правовою охороною соціальних цінностей у державі на предмет їх системності та здатності позитивно вплинути на стан злочинності у

		державі. Вміти розробляти програмні документи у сфері протидії та запобігання злочинності. Здатність аналізувати стан кримінально-виконавчого законодавства та вплив його положень на виконання мети покарань осіб засуджених за вчинення злочинів. Здатність аналізувати кримінально-процесуальне законодавство на предмет ефективності його застосування та дотримання під час його застосування основоположних прав людини. Вміти аналізувати ефективність застосовування найсучасніших методів криміналістики та оперативно-розшукової діяльності. Вміння розробляти криміналістичні методики розслідування різних груп та видів кримінальних правопорушень.
ФК 4.	ПРН 4.5.	Представляти результати кримінально-правових, кримінально-процесуальних, кримінологічних та криміналістичних досліджень у міжнародних рейтингових журналах і базах даних, аналізувати, систематизувати, порівнювати відомі та розробляти нові (удосконалені) способи вирішення проблем протидії та запобігання злочинності; порівнювати результати вивчення властивостей суспільно-небезпечних явищ, зі світовими аналогами, об'єднувати зусилля різних наукових груп для вирішення комплексного завдання.
ФК 5.	ПРН 5.5.	Вміння показувати переваги та необхідність кримінально-правових, кримінально-процесуальних, кримінологічних та криміналістичних досліджень у комплексних проектах, проведення освітніх семінарів та шкіл, розробляти альтернативні способи вивчення суспільно-небезпечних явищ, створювати на основі одержаних результатів нові підходи до розроблення програм їх подолання; створювати наукові групи, співпрацювати з органами державної влади для впровадження результатів.
ЗК 1. ЗК 2. ЗК 3.	ПРН 6. ПРН 7. ПРН 8. ПРН 9. ПРН 10. ПРН 11. ПРН 12. ПРН 13. ПРН 14.	Філософія Підготовка науково-інноваційного проекту Педагогічна практика Педагогіка вищої школи Психологія вищої школи Інтелектуальна власність і трансфер технологій Інформаційні технології та програмування Інновації та підприємництво Іноземна мова за фаховим спрямуванням (англійська, німецька, французька, іспанська)
ЗК 1.	ПРН 6.	Філософія Знання особливостей картезіанського, раціоналістичних й ірраціоналістичних світоглядних та парадигмальних підходів в концептуалізації знань; актуальної проблематика, тенденції розвитку сучасних філософських теорій, особливості інформаційного суспільства та запити щодо нових потреб інтелектуального та етичного розвитку людини. Вміння критично аналізувати головні глобалізаційні виклики, що виникли перед світовою й українською спільнотами; формулювати наукові проблеми і знаходити шляхи їх розв'язання з врахуванням особливостей та проблеми сучасного громадянського, соціального і культурного розвитку, що обумовлені глобалізаційними викликами; інтегрувати загальнонаукові знання, сучасні філософські методи пізнання та парадигмальні підходи в науково-дослідну роботу; критично оцінювати світоглядно-концептуальні обґрунтування перспектив людського розвитку з врахуванням їхнього гуманістичного та етичного потенціалу.
ЗК 2.	ПРН 7.	Підготовка науково-інноваційного проекту

		<p>Знання теоретичних положень про форму і зміст запиту на фінансування науково-інноваційного проекту.</p> <p>Вміння аналізувати, оцінювати, співставляти результати власних досліджень і представляти їх у вигляді публікації та як основу майбутнього проекту; прогнозувати результати виконання науково-інноваційного проекту, їхню наукову новизну та практичну цінність; підготувати різні види науково-інноваційних проектів.</p>
ЗК 2.	ПРН 8.	<p>Педагогічна практика</p> <p>Знання та розуміння методологічних, концептуальних засад організації навчальних занять, викладання фахової дисципліни, діяльності викладача та діяльності студентів, теоретико-методичних аспектів організації кожної складової діяльності</p> <p>Уміння самостійно планувати структуру навчальних занять, розробляти методiku організації взаємодіяльності викладача й студентів, здійснювати підготовку навчальних занять, організовувати навчально-виховний процес як взаємодію викладача і студентів, оцінювати результати навчання відповідно до поставлених цілей, аналізувати проблеми, приймати рішення щодо їхнього вирішення.</p> <p>Вміння критично аналізувати проведені заняття за визначеними критеріями, оцінювати власні педагогічні дії й дії студентів на кожному етапі процесу відповідно до поставленої мети, здійснювати самостійні висновки й приймати рішення щодо вдосконалення кожного етапу заняття.</p> <p>Вміння організовувати діалогічне спілкування зі студентами, застосовувати доцільні побудови для встановлення контакту з ними, конструктивно спілкуватися з викладачами у процесі аналізу проведених навчальних занять.</p> <p>Готовність організовувати навчальні заняття відповідно до інноваційних підходів, здатність впроваджувати інноваційні моделі, технології в практику організації навчально-виховного процесу, аналізувати власну відповідальність за наслідки впровадження інноваційних педагогічних дій, окреслення програми власного професійного становлення та самовдосконалення на основі аналізу набутого під час практики педагогічного досвіду.</p>
ЗК 2.	ПРН 9.	<p>Педагогіка вищої школи</p> <p>Знати теоретико-методологічні засади організації освітнього процесу у закладі вищої освіти; складові майстерності педагогічної діяльності викладача; особливості, напрями організації діалогічного спілкування зі студентами; індивідуально-типологічні особливості студентів; стратегії, способи вирішення проблем дисципліни та конфліктів зі студентами; особливості, методи, прийоми емоційно-виховного впливу на поведінку студентів; структуру, психолого-педагогічні аспекти організації навчально-пізнавальної діяльності студентів; сучасні стратегії, методи, форми організації навчання й вимоги до самостійної роботи студентів; шляхи формування позитивної мотивації навчання студентів; норми, критерії оцінювання знань, умінь студентів, організації зворотного зв'язку.</p> <p>Вміти визначати мету власної педагогічної діяльності, очікування у процесі викладання навчального курсу; організовувати та саморегулювати власну невербальну поведінку та спілкування зі студентами у навчальний і позанавчальний час; організовувати взаємодію зі студентами з різними індивідуально-типологічними особливостями; розв'язувати проблеми дисципліни студентів й</p>

		<p>конфліктів у різноманітних педагогічних ситуаціях; застосовувати різноманітні, доцільні методи, прийоми організації емоційно-виховного впливу на студентів; виявляти порушення й визначати способи дотримання педагогічної етики й такту; застосовувати різні способи, прийоми формування у студентів наукових понять, умінь й навичок; застосовувати стратегії, методи, прийоми організації навчально пізнавальної діяльності студентів; планувати структуру, зміст, процес організації лекції, практично-семінарського заняття й самостійної роботи студентів; формувати у студентів інтерес до змісту й процесу навчання; аналізувати різноманітні педагогічні ситуації та приймати доцільні рішення; визначати критерії й застосовувати різні способи оцінювання навчальних досягнень студентів.</p>
ЗК 2.	ПРН 10.	<p>Психологія вищої школи</p> <p>Знати психологічну структуру і компоненти діяльності студентів і викладачів; закономірності і властивості пізнавальних емоційно-вольових процесів; вікові особливості розвитку студентів; про структуру і розвиток особистості та її індивідуальні особливості; основні механізми ефективного спілкування; теорії сучасної психології, що дають можливість розробляти і впроваджувати ефективні методики викладання.</p> <p>Вміти використовувати знання з психології вищої школи для розробки методики викладання фахових дисциплін; визначати темперамент особистості, особливості уваги, пам'яті, мислення студентів і застосовувати ці знання для вдосконалення індивідуального підходу студентів; сприяти легшій адаптації студентів до навчання; планувати свою кар'єру і готувати до цього студентів.</p>
ЗК 2.	ПРН 11.	<p>Інтелектуальна власність і трансфер технологій</p> <p>Знання сучасних концепцій інтелектуальної власності. Розуміння творчої діяльності як відносин, що регулюються інтелектуальним правом. Знання про право інтелектуальної власності як інститут права та галузь законодавства: суб'єктів, об'єкти та зміст правовідносин у сфері інтелектуальної власності. Розуміння механізмів реалізації суб'єктивних прав у сфері інтелектуальної власності, охорони та захисту прав інтелектуальної власності.</p> <p>Вміння здійснювати юридичну кваліфікацію приватно-правових явищ, встановлювати закономірності між структурою зобов'язань у сфері інтелектуальної власності та їх юридичними наслідками, аналізувати залежності властивостей договорів щодо розпорядження майновими правами інтелектуальної власності від характеристик їх істотних умов, встановлювати основні чинники побудови цивільно-правових договорів, що визначають їх здатність адекватно регулювати приватно-правові відносини. Адаптація міжнародно-правових стандартів (в тому числі стандартів ЄС) у сфері інтелектуальної власності в Україні. Вміння прогнозувати вплив правових реформ у сфері інтелектуальної власності на економічні процеси у державі.</p> <p>Представляти результати досліджень, що стосуються авторського, патентного права, договорів щодо розпорядження майновими правами інтелектуальної власності у міжнародних рейтингових журналах, порівнювати результати власних досліджень у сфері інтелектуального права зі світовими аналогами, об'єднувати зусилля різних наукових груп для вирішення комплексних завдань авторського права та промислової власності.</p>

		<p>Вміння здійснювати системний аналіз приватно-правових явищ у сфері інтелектуальної власності та трансферу технологій, встановлювати специфіку новітніми методами, показувати переваги розроблених методик наукового пошуку щодо авторських, суміжних прав, промислової власності, створювати наукові групи, співпрацювати з юридичними компаніями для впровадження результатів досліджень. Забезпечувати права інтелектуальної власності через видавничу діяльність стосовно нових методів визначення та вдосконалення і адаптації відомих методів до нових правових проблем у сфері інтелектуального права. Обмін досвідом з проблем інтелектуального права через участь та організацію наукових семінарів, шкіл, конференцій.</p>
ЗК 2.	ПРН 12.	<p>Інформаційні технології та програмування</p> <p>Знання про сучасні інформаційні технології і можливості для їх застосування у науковій, викладацькій й дослідницькій роботі й повсякденному житті.</p> <p>Вміння застосовувати інформаційні технології та програмування у науковій, викладацькій й дослідницькій роботі.</p>
ЗК 2.	ПРН 13.	<p>Інновації та підприємництво</p> <p>Знання про сучасні теорії та концепції інноваційної діяльності, про організаційні форми впровадження інноваційних проектів, про складові національної інноваційної системи, розуміння суті, особливостей та принципів формування інновацій у підприємстві.</p> <p>Вміння визначити цілі, завдання та розробити програму інноваційного розвитку підприємства, здійснити пошук інноваційних ідей, здійснити техніко-економічне обґрунтування інноваційного проекту, розробити бізнес-план його реалізації, вміння аналізувати, оцінювати та вибирати найбільш оптимальні форми фінансування інноваційних проектів, розрахувати економічний ефект від впровадження інновацій, оцінювати ефективність альтернативних інноваційних проектів та порівнювати їх, оцінювати ризики суб'єктів підприємництва при впровадженні інновацій.</p> <p>Володіння навиками маркетингових комунікацій для просування результатів інноваційних проектів, використання сучасних форм взаємодії наукових і освітніх установ з громадськістю, підприємствами у процесі впровадження інноваційних ідей, застосовувати інструментів менеджменту знань у підприємстві, визначати та прогнозувати соціальні наслідки впровадження інновацій.</p>
ЗК 3.	ПРН 14.	<p>Іноземна мова за фаховим спрямуванням (англійська, німецька, французька, іспанська)</p> <p>Знати стилі та жанри усної та письмової комунікації у академічній та фаховій сферах, вимоги міжнародних стандартів щодо оформлення наукових публікацій різних жанрів; особливості використання лексичних, граматичних та синтаксичних структур у науково-академічних дискурсах; правила міжособистісної та міжкультурної комунікації у сфері освіти і науки; особливості застосування мультимедійних засобів для створення і поширення комунікативних продуктів у фаховій та академічній сферах.</p> <p>Набути вміння та навик читати та розуміти автентичну наукову, науково-популярну та фахову літературу усної комунікації іноземною мовою в освітній, науковій та фаховій сферах; письмової комунікації, а саме – академічних есе, огляду прочитаної літератури, тез доповіді для наукової конференції, наукової статті; здійснювати</p>

		самооцінювання та критичне оцінювання продуктів мовленнєвої діяльності колег.
--	--	---

9. Розподіл змісту освітньо-наукової програми та обсягу часу за навчальними дисциплінами

Дисципліна	Загальний обсяг	
	Кредити	Години
1. НОРМАТИВНІ ДИСЦИПЛІНИ		
Сучасні тенденції юридичної науки	3	90
Методологія сучасного правознавства	3	90
Науковий семінар	6	180
Філософія	4	120
Педагогічна практика	4	120
Підготовка науково-інноваційного проекту	3	90
Іноземна мова за фаховим спрямуванням	7	210
Всього	30	900
2. ДИСЦИПЛІНИ ВІЛЬНОГО ВИБОРУ АСПІРАНТА		
Напрямок 1. «Теорія, історія держави і права, філософія права»		
1) Сучасна теорія права: пізнавальні та прикладні аспекти 2) Основні тенденції розвитку зарубіжних державності і права у новий і новітній період; 3) Техніко-технологічні аспекти юридичного нормопроекткування в Україні;	3	90
4) Праворозуміння: соціально-філософський аспект; 5) Актуальні проблеми історії української державності та права; 6) Юридична дефектологія: соціально-правові аспекти.	3	90
Всього	6	180
Напрямок 2. «Конституційне, адміністративне та фінансове право»		
1) Конституційно-правові аспекти розвитку громадянського суспільства в Україні; 2) Становлення публічної адміністрації в країнах Європи та України; 3) Проблеми фінансово-правового регулювання;	3	90
4) Міжнародні стандарти прав людини у Конституційному судочинстві в Україні; 5) Актуальні проблеми децентралізації влади в Україні; 6) Проблеми адміністративної юстиції.	3	90
Всього	6	180
Напрямок 3. «Цивільне право і процес»		
1) Проблеми зобов'язального права; 2) Проблеми договірних зобов'язань у сфері інтелектуальної власності; 3) Проблеми спадкового права;	3	90

4) Правий статус суб'єктів господарської діяльності; 5) Проблеми правової охорони прав інтелектуальної власності в мережі Інтернет; 6) Охорона і захист авторських прав.	3	90
Всього	6	180
Напрямок 4. «Соціальне право»		
1) Правові проблеми реалізації права на працю в Україні; 2) Теоретико-прикладні проблеми раціонального використання природних ресурсів; 3) Проблеми правозастосування у сфері соціального забезпечення громадян в Україні;	3	90
4) Теоретико-прикладні проблеми права зайнятості; 5) Теоретичні проблеми захисту земельних прав громадян; 6) Теоретико-правові проблеми організаційно-правових форм соціального захисту.	3	90
Всього	6	180
Напрямок 5. «Кримінальне право та кримінальний процес»		
1) Теоретико-прикладні проблеми кримінальної відповідальності за злочини проти особи; 2) Альтернативні способи вирішення кримінальних правопорушень; 3) Актуальні проблеми кримінальної відповідальності неповнолітніх в Україні;	3	90
4) Теоретико-прикладні проблеми кримінальної відповідальності за злочини проти власності 5) Проблеми апеляційного та касаційного провадження в кримінальному судочинстві; 6) Методологічні проблеми криміналістики	3	90
Всього	6	180
Загальнонаукові компетентності		
1) Педагогіка вищої школи; 2) Психологія вищої школи.	3	90
1) Інформаційні технології та програмування; 2) Інтелектуальна власність і трансфер технологій; 3) Інновації та підприємництво.	3	90
Всього	6	180
Всього	12	360
Всього за час навчання	42	1260

10. Графік виконання аспірантом індивідуального плану науково-дослідної роботи

Рік навчання	Робота над дисертацією	Публікація статей	Участь у конференціях
Перший рік			
1 семестр	Робота з літературними джерелами за темою дисертації. Вибір методів дослідження.	–	–
2 семестр	Оптимізація методів дослідження.	1	1
Другий рік			
3 семестр	Оформлення літературного огляду. Проведення дослідження.	–	–
4 семестр	Проведення дослідження.	1	2
Третій рік			
5 семестр	Проведення дослідження.	–	–
6 семестр	Узагальнення результатів дослідження.	1	2
Четвертий рік			
7 семестр	Формулювання висновків.	2	–
8 семестр	Оформлення дисертаційної роботи та її подання до спеціалізованої вченої ради.	–	–

11. Перспективні напрями наукових досліджень та тематика дисертаційних робіт аспірантів за спеціальністю 081 «Право»

Напрямок 1. «Теорія, історія держави і права, філософія права»

Основні напрями досліджень:

- Юридичні засоби забезпечення прав людини в Україні: стан та основні напрями удосконалення;

- Актуальні проблеми історії державності і права України та зарубіжних країн, правових вчень і української правової думки.

Тематика дисертаційних досліджень в рамках визначених напрямів наукових досліджень:

1. Види злочинів і система покарань за австрійським кримінальним кодексом 1803 р.
2. Ефективність правозастосування: теоретико-методологічні аспекти.
3. Інститути приватного права у англо-американському типі правової системи.
4. Інтегративне праворозуміння: сучасні інтерпретації
5. Історико – правова доктрина української державності.
6. Кодифікація австрійського цивільного права (1772-1918 рр.): історико-правове дослідження.
7. Мова правореалізації: загальнотеоретичні аспекти.
8. Мова правотворчості: загальнотеоретичні аспекти.
9. Мова правотлумачення: загальнотеоретичні аспекти.
10. Мова судового правозастосування: загальнотеоретичні аспекти.
11. Мовно-знакове вираження правової дійсності.
12. Німецький кодекс «Кароліна» 1532 року та його застосування на українських землях (XVI – XVIII ст.)
13. Облік нормативно-правових актів: загальнотеоретичні та прикладні аспекти.
14. Організаційно-правові засади розвитку освіти у Східній Галичині в складі Австрії та Австро-Угорщини (1772-1918 рр.)

15. Організація і діяльність земських судів у Галичині в складі Польського королівства та Речі Посполитої (історико-правове порівняльне дослідження)
16. Організація і діяльність крайових судів у Східній Галичині в складі Австрії та Австро-Угорщини (1772-1918 рр.)
17. Організація і діяльність окружних судів у Східній Галичині в складі Австрії та Австро-Угорщини (1772-1918 рр.)
18. Організація і діяльність повітових судів у Східній Галичині в складі Австрії та Австро-Угорщини (1772-1918 рр.)
19. Основоположні права людини: сучасні інтерпретації (порівняльне дослідження).
20. Особливості джерел права у англо-саксонському типі правової системи.
21. Податкові органи Австрійської імперії та їх організаційно-правові засади діяльності у Галичині та Буковині: історико-правове дослідження.
22. Політико-правова концепція Отто Ейхельмана.
23. Політико-правові ідеї у творчості В.І. Калиновича.
24. Право людини на вибір способу свого життя (існування).
25. Право людини на розпорядження своїм тілом і здоров'ям.
26. Правове регулювання земельних відносин на території Західної України у складі Республіки Польща (1921-1939 рр.)
27. Правове регулювання організації та діяльності сільського самоврядування у Східній Галичині (1772-1918 рр.)
28. Правове регулювання цивільних відносин у Східній Галичині за австрійським цивільним кодексом 1797 р.
29. Правове регулювання шлюбно-сімейних відносин у Східній Галичині в складі Австрії та Австро-Угорщини (1772-1918 рр.)
30. Правові засади боротьби з корупцією в Україні: історико-правове дослідження
31. Правореалізаційний акт як юридичний акт.
32. Становлення і розвиток історико-правової школи у Львівському університеті
33. Становлення пенітенціарної системи в Австрійській Імперії в другій половині XVIII – XIX ст.: історико-правове дослідження (на прикладі Галичини і Буковини).
34. Становлення принципів міжнародних комерційних договорів.
35. Становлення та розвиток звичаєвого права на західноукраїнських землях (IX-XIX ст.)
36. Становлення та розвиток міста-держави Ватикан: історико-правове дослідження.
37. Становлення та розвиток церковного права в Україні: історико-правове дослідження
38. Філософсько- та теоретико-правові аспекти евтаназії.
39. Школа історії права у Львівському університеті другої половини XX ст.
40. Юридичні наслідки заподіяння шкоди за згодою потерпілого (загальнотеоретичне дослідження).

Напрямок 2. «Конституційне, адміністративне та фінансове право»

Основні напрями досліджень:

- Теоретичні та практичні проблеми забезпечення розвитку української державності в умовах конституційної реформи і децентралізації публічної влади в Україні;
- Адаптація адміністративного та фінансового законодавства України до права Європейського Союзу.

Тематика дисертаційних досліджень в рамках визначених напрямів наукових досліджень:

1. Адміністративна відповідальність за правопорушення, пов'язані з корупцією.
2. Адміністративна процедура у сфері містобудування.
3. Адміністративно-правовий статус біженців та внутрішньо переміщених осіб.
4. Бюджетний процес в Україні в умовах особливих адміністративно-правових режимів.
5. Застосування державної мови в сфері освіти: порівняльно-правове дослідження (на прикладах України, Республіки Польща, Угорщини, Чехії, Румунії та Словаччини)

6. Ідеологічна функція Конституції України: політико-правовий аналіз.
7. Касаційне провадження в адміністративному судочинстві України
8. Конкурсні процедури на державній службі в Україні та країнах ЄС: порівняльно-правовий аналіз.
9. Конкурсні процедури при формуванні державної служби в Україні.
10. Конституційна скарга: доктринальне та нормативне забезпечення в контексті конституційної реформи в Україні.
11. Конституційно-правове регулювання економічних відносин в умовах ринку.
12. Конституційно-правове регулювання національної безпеки та його удосконалення в Україні.
13. Конституційно-правовий режим державного кордону України та його удосконалення.
14. Конституціоналізм і національна ідея в Україні: тенденція розвитку.
15. Оподаткування адвокатської діяльності в Україні та Республіці Польща: порівняльно-правова характеристика
16. Організаційно-правові засади формування та діяльності антикорупційних органів в Україні.
17. Організаційно-правові заходи запобігання корупції на державній службі в Україні.
18. Поняття, підстави та напрямки бюджетної децентралізації в Україні.
19. Право на звернення до адміністративного суду та гарантії його реалізації в Україні та Польщі: порівняльно-правовий аналіз.
20. Правова основа реалізації принципу відкритості використання публічних фінансів.
21. Правова характеристика державних інвестиційних проектів як методу фінансування капітальних видатків в Україні.
22. Правовий статус Верховного Суду України у системі адміністративних судів України.
23. Правовий статус префекта у системі органів державної влади у Франції
24. Преюдиційність актів органів конституційного контролю: порівняльно-правове дослідження.
25. Провадження в справах про адміністративні правопорушення, що пов'язані з корупцією.
26. Процедура адміністративного оскарження актів органів місцевого самоврядування.
27. Реформа децентралізації влади в Україні: конституційно-правова характеристика.
28. Роль української нації у формуванні української держави: конституційно-правова характеристика.
29. Фінансова правосуб'єктність об'єднаних територіальних громад.
30. Фінансово-правові засоби запобігання корупції в цифровому середовищі.
31. Французька модель об'єднання територіальних громад та її використання в Україні.

Напрямок 3. «Цивільне право і цивільний процес»

Основні напрями досліджень:

- Новелізація цивільного та цивільно-процесуального права в умовах реформи судочинства;
- Новелізація законодавства України у сфері інтелектуальної власності та його гармонізація з правом Європейського Союзу.

Тематика дисертаційних досліджень в рамках визначених напрямів наукових досліджень:

1. Громадські об'єднання як учасники цивільних відносин.
2. Договір про надання ріелторських послуг.
3. Договір про передання майнових прав на використання сорту рослин.
4. Договори про передання майнових прав інтелектуальної власності на торговельну марку.
5. Договори у сфері реалізації майнових суміжних прав.
6. Застава майнових прав інтелектуальної власності на торговельну марку
7. Захист авторського права та суміжних прав, порушених з використанням мережі Інтернет.
8. Здійснення прав інтелектуальної власності малолітніми та неповнолітніми особами.

9. Значні правочини господарських товариств
10. Міжнародно-правова охорона прав промислової власності.
11. Обмеження майнових прав інтелектуальної власності.
12. Охорона прав інтелектуальної власності на бази даних за законодавством України та правом ЄС
13. Охорона прав інтелектуальної власності на добре відомий знак для товарів і послуг.
14. Охорона прав інтелектуальної власності на результати селекційних досягнень.
15. Охорона прав інтелектуальної власності у сфері будівництва.
16. Патентні суди: становлення, компетенція, функціонування.
17. Право довірчої власності як вид забезпечення виконання цивільного зобов'язання
18. Право слідування за законодавством України та правом ЄС.
19. Правова охорона географічних зазначень як засобів ідентифікації товарів
20. Правова охорона комерційних найменувань за законодавством України та правом ЄС.
21. Правова природа договорів у сфері міжнародних морських перевезень.
22. Правовий режим майна суб'єктів, заснованих державою.
23. Правовий статус організації колективного управління авторськими і суміжними правами.
24. Правовий статус організацій колективного управління майновими правами правовласників у сфері авторського права і (або) суміжних прав.
25. Презумпції у сфері інтелектуальної власності.
26. Примусові ліцензії на об'єкти патентного права.
27. Страхування фінансових ризиків.
28. Строки у цивільному процесуальному праві.
29. Суб'єкти апеляційного оскарження.
30. Факти (обставини), що не потребують доказування.
31. Цивільно-правові аспекти інноваційної діяльності.
32. Цивільно-правові наслідки ліквідації юридичних осіб.
33. Цивільно-правові форми здійснення державно-приватних партнерських відносин.
34. Цивільно-правове регулювання послуг з біобанкінгу стовбурових клітин людини
35. Цивільно-правове регулювання трансплантації анатомічних матеріалів людини
36. Юридичні підстави припинення майнових прав інтелектуальної власності.

Напрямок 4. «Соціальне право»

Основні напрями досліджень:

- Теоретико-прикладні проблеми становлення і розвитку права зайнятості та права довірили в Україні.

Тематика дисертаційних досліджень в рамках визначених напрямів наукових досліджень:

1. Відносини зайнятості та їх правове забезпечення.
2. Досудовий порядок вирішення трудових спорів.
3. Зміст правовідносин соціального захисту осіб, які постраждали від нещасного випадку на виробництві.
4. Імплементация європейських стандартів у законодавство України про соціальне забезпечення.
5. Кодифікація трудового законодавства в умовах інтеграції України у європейське суспільство.
6. Підстави виникнення трудових правовідносин.
7. Права та обов'язки водокористувачів до закону України.
8. Права та обов'язки користувачів надр за законодавством України.
9. Права та обов'язки лісокористувачів за законодавством України.
10. Право на справедливі умови праці та гарантії його реалізації в Україні.
11. Право працівника на оплату праці та гарантії його реалізації.
12. Правова доктрина як джерело трудового права в Україні.

13. Правове забезпечення екологічного моніторингу в Україні та ЄС: порівняльно-правовий аналіз.
14. Правове регулювання використання присадибних земельних ділянок в Україні
15. Правове регулювання відносин у сфері професійного розвитку працівників
16. Правове регулювання екологічного контролю в Україні.
17. Правове регулювання користування річками в Україні.
18. Правове регулювання нормування праці.
19. Правове регулювання органічного землеробства в Україні та ЄС.
20. Правове регулювання примирних процедур при вирішенні колективних трудових спорів.
21. Правове регулювання соціальних послуг підтримки в Україні.
22. Правове регулювання соціального діалогу на сучасному етапі.
23. Правове регулювання управління водним фондом.
24. Правовий механізм припинення негативного впливу на довкілля суб'єктів господарювання.
25. Правові засади видобування бурштину в Україні.
26. Реформування законодавства про соціальний діалог в умовах євроінтеграції.
27. Страйк - правова форма захисту трудових прав працівників.
28. Теоретико-прикладні аспекти кодифікації трудового законодавства в Україні.
29. Трудова правосуб'єктність як юридична категорія.
30. Юридичні гарантії захисту права на соціальний захист.
31. Юридичні гарантії прав працівників на безпечні та здорові умови праці
32. Юридичні гарантії реалізації права громадян на соціальні послуги.

Напрямок 5. «Кримінальне право та кримінальний процес»

Основні напрями досліджень:

- Теоретико-прикладні проблеми ефективності кримінального законодавства України;
- Забезпечення реалізації прав і свобод особи у кримінальному провадженні в контексті конституційних змін та новел кримінального процесуального законодавства

Тематика дисертаційних досліджень в рамках визначених напрямів наукових досліджень:

1. Амністія: теоретичні та практичні проблеми.
2. Достовірність доказів в кримінальному провадженні.
3. Досудове розслідування декларування недостовірної інформації
4. Законність як елемент принципу верховенства права у кримінальному праві
5. Засада усності кримінального провадження.
6. Злочини проти правосуддя, вчинені посадовими особами органами досудового розслідування.
7. Злочини у сфері використання електронно-обчислюваних машин (комп'ютерів), систем та комп'ютерних мереж: мереж електрозв'язку.
8. Конфіскація майна як вид покарання та як захід кримінально-правового характеру у кримінальному праві України.
9. Кримінальна відповідальність за зловживання повноваженнями службовою особою юридичної особи приватного права незалежно від організаційно-правової форми (ст. 364-1 КК України).
10. Кримінальна відповідальність за злочини проти свободи.
11. Кримінальна відповідальність за злочини у сфері діяльності, пов'язаної з наданням публічних послуг за законодавством України.
12. Кримінальна відповідальність за перевищення влади або службових повноважень працівником правоохоронного органу (ст. 365 КК України).
13. Кримінальна відповідальність за підкуп особи, яка надає публічні послуги.
14. Кримінальна відповідальність за прийняття пропозиції, обіцянки або одержання неправомірної вигоди за законодавством України.

15. Кримінально-правова охорона житла та іншого володіння особи в Україні.
16. Кримінально-правова охорона професійної таємниці.
17. Кримінально-правові заходи забезпечення діяльності захисника чи представника особи.
18. Кримінально-правові заходи протидії корупційним злочинам.
19. Кримінологічні засади запобігання та протидії кіберзлочинності в Україні.
20. Методика розслідування злочинів проти виборчих прав громадян.
21. Моделі організації та проведення судової експертизи у кримінальному судочинстві в державах Європи і в Україні
22. Наступність кримінального законодавства України.
23. Обмежувальні заходи в кримінальному праві України
24. Особливості доказування під час застосування заходів забезпечення кримінального провадження.
25. Оціночні поняття у кримінальному праві України.
26. Пред'явлення для впізнання в суді: процесуальні та криміналістичні аспекти.
27. Принципи кримінального права України.
28. Причетність до злочину: поняття, види та підстави кримінальної відповідальності.
29. Судовий огляд.
30. Тактика одночасного допиту.
31. Теоретичні і практичні проблеми перешкодження законній професійній діяльності журналістів. Кримінально-правові заходи протидії діяльності журналіста.
32. Теоретичні основи формування та використання тактичних завдань і тактичних рішень.
33. Уніфікація кримінального законодавства України.

Ректор

В. П. Мельник